

● కౌకుడి కథ:

ఆఫీసులో గుర్మాధం సీరియస్గా పన్నేసుకొంటుంటే 'టెలిగ్రాం' అన్న కేక వినపడింది. గుర్మాధం వినేసి తలెత్తకుండా పన్నేసుకొంటున్నాడు. అదే గుర్మాధం స్వేషాలిటీ. ఎవరు పిలిచినా చూడడు. వింటాడు. 'ఊ' కొడుతూ పని చేసుకుంటాడు. అందుకే గొప్పపన్నేసే వాడుగా గుర్మాధానికి పేరు. "నాధా వీకే టెలిగ్రాం" అని అరిచాడు సూపర్వైంటు. సూపర్వైంటు అలా పిలిచినప్పడల్లా గుర్మాధం గుర్రుగా ఓ చూపు విసురుతుంటాడు.

ఈసారి ఆచూపు టెలిగ్రాం మెసెంజర్ మీద విసిరి విసురుగా టెలిగ్రాం అందుకొని చదివి "అహ...భలే భలే. "అంటూ రెండు కాళ్ళూ నేల మీద చరుస్తూ సిన్మాలో బాబుమోహన్లా నవ్వాడు.

ఎప్పుడూ అలాసాండ్ చేయని గుర్మాధాన్ని అందరూ పనిమానేసి మరీ వింతగా చూసి, మళ్ళీ పసుల్లో మునిగిపోయారు. మామూలుగా అయితే ఆ టైంలో అక్కడ జాతర జరిగేదే! కాని లోపల ఆఫీసరున్నాడు. అదీ సంగతి.

ఇంతకీ టెలిగ్రాంలో ఏముందో తెలీదుగాని గుర్మాధం మొహంలో ఆర్కలైట్లు కొద్దిసేపు వెలి గాయి. ఆ చర్వాత మొహంలో రంగులుమారాయి. ఇబ్బందిగా సీట్లో ఆటు, ఇటూ కదిలాడు.

ఇక్కడో విషయం చెప్పితేరాలి. బోలెంత ఆనందం కలిగినా, దుఖం వచ్చినా, గుర్మాధానికి కదుపులో పరిస్థితి 'ఉల్టాపుల్టా' అయిపోతుంది. ఇప్పుడూ అదే పరిస్థితి.

గడియారం వంక చూసుకున్నాడు. ఇంకో గంట గడిస్తేగాని ఆఫీసులోంచి బయటపడడం కుద రదు. 'ఏం చేయాలి?' అనే ఆలోచనోపడ్డాడు గుర్మాధం. గుర్మాధం బ్యాడ్లెక్- ఎందుకంటే ఆఫీసులో టాయిలెట్స్ పడగొట్టేసి మళ్ళీ మోడ్రన్గా కట్టిస్తున్నారు. సో..గుర్మాధం తప్పని సరిగా 'మరోచోటు' వెతుక్కోవాల్సిందే!

నిమిషాలు గడుస్తున్న కొద్ది పరిస్థితి విషమిస్తోంది.

అత్యవసర పరిస్థితి ప్రకటించక తప్పదనిపించింది గుర్మాధానికి.

లేచి బొద్దుమీద (పాంటు మీద) చేయిపెట్టు కొని మెల్లగా ఆఫీసర్ ఛాంబర్ వైపు అడుగులేస్తున్నాడు గుర్మాధం.

ఆఫీసర్ ఛాంబర్ ప్రక్కనే సూపర్వైంటు సీటు.

కొద్దిగా ముందుకు వంగి ఫ్యాంట్ మీద చేయిపెట్టుకొని వస్తున్న గుర్మాధాన్ని చూసి, "ఏంటి? బాస్తో మాట్లాడాలా? అంత డైరెక్ట్మేటరా?" అడిగాడు సూపర్వైంటు.

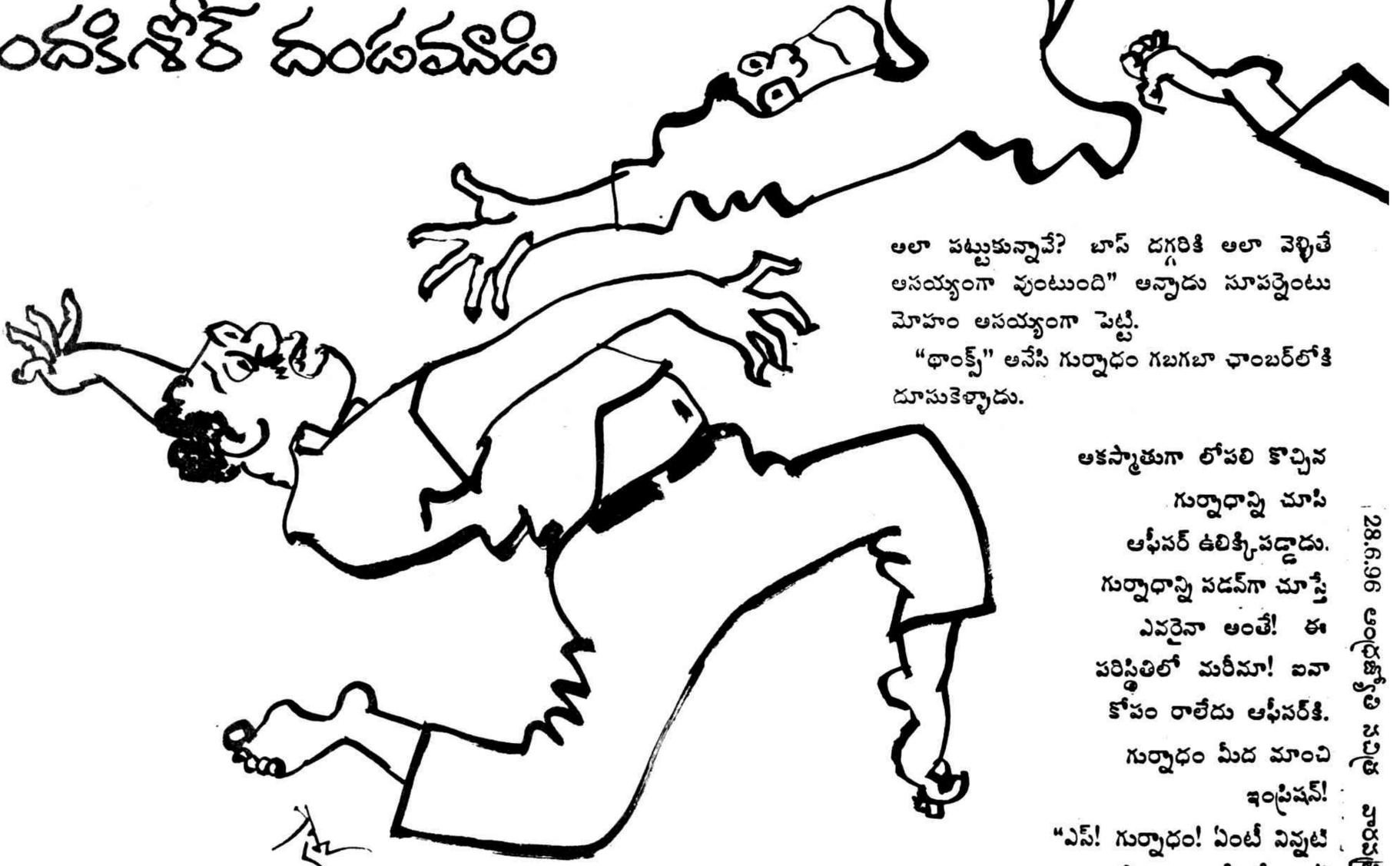
"అవున్నార్! ఎమర్జెన్సీ మేటర్! చాలా డైరెక్ట్!!"

అన్నాడు గుర్మాధం మరో అడుగు ముందుకేసి.

"ఏంటి! పాంటు బటన్ ఊడిపోయిందా?"

నగ్నపాద్యుల్లకు

- నందకిశోర్ దండువనిపి

అలా పట్టుకున్నావే? బాస్ దగ్గరికి అలా వెళ్ళితే అసయ్యంగా వుంటుంది" అన్నాడు సూపర్వైంటు మోహం అసయ్యంగా పెట్టి.

"థాంక్స్" అనేసి గుర్మాధం గబగబా ఛాంబర్లోకి దూసుకెళ్ళాడు.

అకస్మాతుగా లోపలి కొచ్చిన గుర్మాధాన్ని చూసి ఆఫీసర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

గుర్మాధాన్ని నడవగా చూస్తే ఎవరైనా అంటే! ఈ పరిస్థితిలో మరీనూ! బనా కోసం రాలేదు ఆఫీసర్కి.

గుర్మాధం మీద మాంచి ఇంప్రెషన్!

"ఎస్! గుర్మాధం! ఏంటి నిన్నటి ఎమర్జెన్సీ ఫైలు రెడీ చేశావా!"

28.6.96 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

"చేశానూర్! సంతకాలకి మీ టేబుల్ మీద వుంది" అన్నాడు గుర్నాధం.

"అలాగా! నేను చూడలేదే?" అంటూ ఆపైలు కోపం వెతకడం మొదలెట్టాడు ఆఫీసరు.

గుర్నాధం కడుపులో ఫైరింగ్ ఆర్డర్స్ సిద్ధమవు తున్నాయి. రెండు క్షణాలాగి.

"సార్..-" అన్నాడు మెల్లగా

"ఏస్ ..అఫైలేదయ్యా?"

"ఫైల్ కంటే ఎముకైన్స్ సార్"

'ఏంటి?'

'అదేసార్ నా పరిస్థితి.. నా పరిస్థితి ఏం బాగోలేద్దర్'

"ఇప్పుడు కుదరదయ్యా! వెలాఫరు రోజులు కదా! తర్వాత చూద్దాంలే ముందు మిగతా పనిచూడు" అన్నాడు ఆఫీసర్. ఆఫీసర్ దృష్టిలో గుర్నాధం అప్లకోసం వచ్చాడు.

గుర్నాధానికి ఎలా చెప్పాలో తెలియకపోయినా

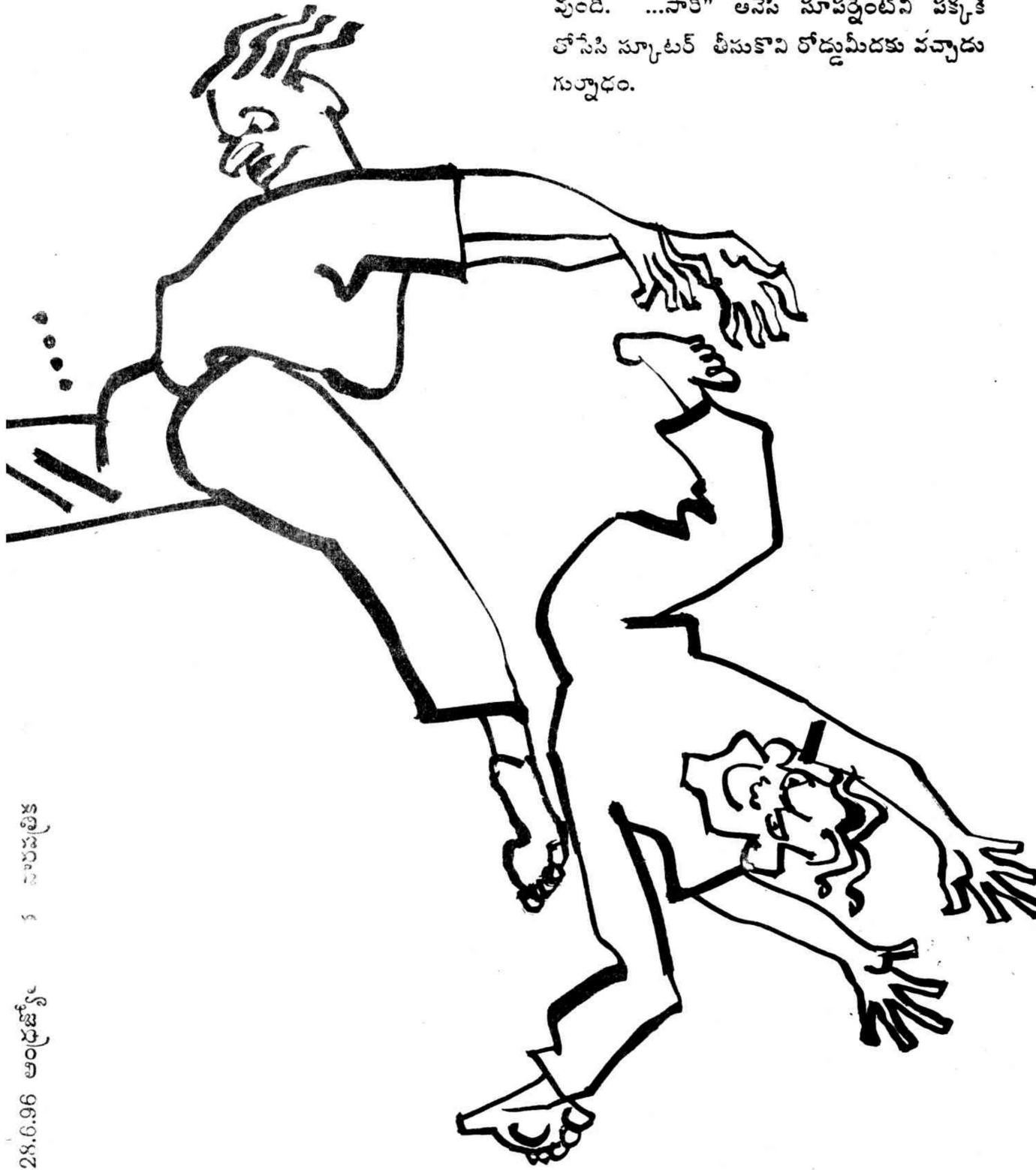
ఓ క్షణం తర్వాత బుర్ర తళుక్కున మెరిసింది. "సరేసార్! కాస్త పర్మిషనివ్వండి బైటికి వెళ్ళి ట్రై చేసుకుంటా" అన్నాడు.

"సరేసరే.. రేపు పెందరాళేవచ్చేసేయ్" అన్నాడు ఆఫీసర్. గుర్నాధం గబగబ తన పీటు దగ్గరికొచ్చేసి అన్నీనర్దేసి బయలుదేరబోయి, ఉలిక్కిపడి, తలెత్తి చూశాడు.

ఎదురుగా సూపర్వైంటు.

"ఏంటా స్టీడూ? పొద్దున ఇచ్చిన వర్క్ ఇంకా పూర్తి చేయకుండానే చెక్కేస్తున్నావే? కుదరదు" అన్నాడు సూపర్వైంటు బల్లమీద రెండు చేతులు గట్టిగా కొట్టి. "కుదరదంటే కుదరదుసార్ !బాస్ పర్మిషన్ కూడా ఇచ్చేశారు. వెళ్ళాలి వెంటనే వెళ్ళక పోలే పరిస్థితులు బాగుండవ్" అన్నాడు గుర్నాధం . "నువ్వెళ్ళిపోలే నా పరిస్థితి బాగుండదు గుర్నాధం! బాస్ చివాట్లీస్తాడు ప్లీజ్ ప్లీజ్" అంటూ గుర్నాధం గడ్డం పట్టుకొని బ్రతిమాలాడాడు సూపర్వైంటు.

"నా బాడీలో మైండ్ లేద్వార్..అది వేరే పనిలో వుంది.సార్" అనేసి సూపర్వైంటుని పక్కకి తోసేసి స్కూటర్ తీసుకొని రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు గుర్నాధం.

ఇంటికి వెళ్ళడానికి పావుగంట పడుతుంది. "అమ్మో అపటిదాకా ఆవుకోవడం కష్టమేమో దారిలో సులభ్ కాంప్లెక్స్ లేవీ లేవు కూడా...ఏం చేయాలి?"

అని అంటూ ఇంటా దిక్కులు చూస్తుంటే ఓ సీన్మాహాలు కనిపించింది.

"అహా..ఏమి నా భాగ్యమూ" అంటూ గేట్ దగ్గరికి స్కూటర్ని పోనిచ్చి "తలుపు తీయ్" అన్నాడు.

"ఓ గంటాగు" అన్నాడు గేట్ కీపర్.

"అమ్మో గంటే ...ఇల్లే బెటర్.." అనుకొంటూ స్కూటర్ స్టార్ట్ చేస్తుంటే, క్లాస్ మేట్ గోవింద రావు ఫ్యామిలీలో సహా ఎదురయ్యాడు. మరెవ్వ డైనా ఎదురైతే ఎంతో ఆనందపడిపోయి బోలెంత అతిధిమర్యాదలు చేసేవాడే కాని... తెలుసు కదా..అందుకే చూసీ చూడనట్టు వెళ్ళిపోతుంటే..

గోవిందరావు స్కూటర్కి అడ్డంగా వచ్చి నిలబ డాడు. గుర్నాధం వెర్రినప్పు పులుముకొని అందరికీ విష్ చేశాడు. వెంటనే "చస్తానా! మళ్ళీ కలుస్తానే" అని స్కూటర్ స్టార్ట్ చేయబోయాడు.

గోవిందరావు బలవంతంగా స్కూటర్ ఆపేసి 'సీకస్నీ తొందరే! లేటయితే టిక్కెట్లు దొరకవు. అంత కంగారెండుకు? ఆగు మా ఆవిడ్ని పంపించి టిక్కెట్లు తెప్పిస్తా" అన్నాడు.

గుర్నాధం 'సీన్మాలో బాబుమోహన్ చేత దెబ్బలు తిన్న కోట'లా ముఖం పెట్టి గోవిందరావు రెండు చేతులూ పట్టుకొని,

"గోవిందూ ఇవి చేతులు కావు. నేనేమి చెపలేను. నన్నరం చేసుకో. మరెవ్వడైనా కలుస్తా. ప్లీజ్ " అనేసి గోవింద్ అండ్ ఫ్యామిలీకి బైబై చెప్పేసి సరాసరి ఇంటికి రయీన వచ్చేశాడు గుర్నాధం. గుమ్మంలోనే ఎదురైంది గుర్నాధం భార్య.

"హమ్మయ్య వచ్చేశారా! మన బుజ్జిగాడికి పొద్దు ట్నుంచీ విరోచనాలంది! డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాలి. మీరు బట్టలు మార్చుకోకండి "అంది.

అప్పటికే గుర్నాధం పాగట్ సగం క్రిందకు జార్చేశాడు.

గుర్నాధం భార్యను పక్కకు తోసేసి సరాసరి టాయిలెట్స్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఫ్యాంట్ పూర్తిగా తీసేశాడు. టాయిలెట్ తలుపు లోపల గదియ పెట్టివుంది.

ఎవడ్రా లోపల? కోపంగా గర్జించాడు గుర్నాధం. ఆ కేకకు దడుసుకున్న బుజ్జిగాడు ఏడుస్తూ బయ టికి పరుగెత్తుకొచ్చాడు. గుర్నాధం భార్య కూడా ముందు గదిలోంచి పరుగెత్తుకొచ్చింది. గుర్నాధం తలుపు దభాల్న వేసేసుకున్నాడు. మూడు నిము షాల తర్వాత ప్రపంచాన్ని జయించిన తృప్తితో బయటికొచ్చాడు.

28.6.96 ఆంధ్రజ్యోతి